

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. Vse pošiljatve, (dopisi reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Rotovška cesta št. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K. za pol leta 2 K. za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 v. Naročnina se plačuje vnaprej. Posamezna številka stane 10 vinarjev.

Oglasi se računijo po 16 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbina za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Vsem svojim čč. naročnikom,
dopisnikom in inserentom želi

vesele praznike
ter
srečno Novo leto

uredništvo in upravništvo „Nar. Lista“.

Božični prazniki.

Vlaki so polni veselih, sladkega pričakovanja drhtečih obrazov... Po vseh cestah ropotajo vozovi in spravljajo dijake in vojake, mlade in odrasle duše, k očetu in materi, ako še živita. Kajti Božič je družinski praznik in kedro le more, ga preživiti v krogu svojih najdražjih. In skromna kmečka hiša kakor razkošna bogatinska palača se pripravlja za isto vneto in ljubeznijo zanj.

Še nekaj ur in zabrnili bodo v sveto noč iz vseh dolin, z vseh gričev naše domovine božični zvonovi... Ne znam delati pesmi, nisem mehka duša, ali srce mi je vsakikrat trepetalo, ko sem slišal peti božične zvonove njihove slavospéve... Postavite se z menoj v duhu na katerikoli višji hrib in poslušajte to čudovito, globoko svetostno godbo, ki vam budi v srcu in duši najslajše otroške spomine. V kotu ali pod stropom so se napravile jaslice, lučke so gorele, zlata jabolka blestela... Reveži se nimajo s čemur obdarovati, navezani so le na dobro voljo in srce, a veselja je morda več med njimi ko pri bogato obloženih božičnih drevescih.

Vsa žalost, vse sovraštvo zgine človeku to noč iz duše. Poležejo se boji in strasti in želel bi si, da bi ostalo v cel domovini vedno in vedno. Ali je tudi sovraštvo, ki ga goji in podpihuje duhovščina proti nam, vredno žrtve, vredno napora pri obrambi? Zakaj nas zasledujejo in nam jemljejo čast, kruh, obstanek? Neizmerno veliko bridkega strupa nam naniže duhovščina na povelje Rima in Dunaja v srce, a močnejše je praznično veselje božične noči, vse utihne in zgine in up nam napolnjuje zmučeno dušo.

Up na boljšo bodočnost roda, kateremu služimo in za katerega se žrtvujemo. Up, da bo ubogi in tlačeni slovenski narod prebolel uprav tako klerikalizem kakor je pretrpel nasilstvo posvetnih in duhovnih graščakov, kakor je prebolel rane, ki so mu jih zadajali turški časi in še drugi sovražniki, kdo bi jih preštel? Narod naš je še vedno zdrav in krepak dovolj, da se bo dvignil in povspel na one višine, po katerih že davno hodijo srečnejši sosedje.

To upanje nas veže vse prijatelje in sotrpine v božični noči, to upanje in ljubezen, ki jo gojimo med seboj in ki je trajnejša in trdnjša ko strupene pušice nasprotnikov. To upanje in ljubezen nas bo vzpodbujala k delu, katero pelje do odrešenja in očiščenja slovenske zemlje...

Veseli in srečni naj bodo vaši in moji božični prazniki!

Urednik.

Avtomobilna zveza Sv. Lenart-Maribor.

(Dopis.)

Pred kratkim raznesla se je po Slovenskih goricah vesela vest, da se je ustanovila med Sv. Lenartom in Mariborom avtomobilna zveza.

Kakor glas rešitelja v ječi, pozdravila se je vsestransko ta novica. Lepši, vse krasnejši so se nam zdeli kraji; odpadla je ona mora, ki tlačila človeka, ločenega od prometa in življenja.

Več kot šest let je minulo, kar se je sodni svetnik dr. Kronvogel zamenjal pridobiti mesti Ptuj in Maribor, kakor okraje za ustanovitev slične tako potrebne zveze. Slišal je pač vse polno priznanih besed, obljub in dejanj pa ni videl nič.

In zakaj? Ker so Slovenske gorice do zdaj še res slovenske. Bolje sami poginiti kakor zboljšati Slovincem stališče — to je bilo in še je vedno žali-bog jedino odločujoče geslo zdaj še vladajočih mariborskih špisarjev. Strah pred prevelikim pritokom slovenskega elementa bil je povod, da so svoj čas Mariboržani dovolili, da se odcepi ogrska železniška proga na Pragerskem mestu v Mariboru, da se odcepi ona Slovenskim goricam namenjena proga v Spielfeldu od Južne železnice. Kakšno bi bilo danes tržišče v Mariboru, če bi se izvedli ti dve železnici tako, kakor bi jih zahteval razum? Le za eno progo so se do zdaj zavzeli ti politiki in to je proga v Zeleni travnik — ker gre v nemško ozemlje. Tu pa je njihov trud zastoj. Pri kruhu ne pozna nemški Gradec svojih nemških Mariboržanov. Kakor z železnicami tako je s cestami.

Nemška previdnost vedla je s svojo postavbo glede okrajnih zastopov urediti tako, da ji na eni strani skoraj pri vseh okrajnih zastopih zasigurjena nemška, to je mestna in trška nadvlada nad okraji; urejena pa je postava tudi tako, da okraj ne more ničesar mestu v slučaju, da bi zunanji volilci proti pričakovanju vendar zmagali v okrajnih zastopih.

Naša nemška gnezda so namreč **autonomna**. Plzenj s svojimi 100.000 prebivalci vrsti med trgi, Ptuj, gnezdo s 4.000 prebivalci, je **autonomna** občina. »Mesto« je to, ki ni v stanu plačevati si primerno pravniško izobražene osebe, katero mora imeti. To je seve samo slučaj! Maribor, Ptuj, Celje imajo svoj mestni šolski svet, okrajni nima tam besede, pač pa imajo ta mesta besedo v okoliškem okrajnem šolskem svetu! S cestami je isto. Po prej navedenem sistemu mariborskih špisarjev je skrb za ceste naravnost škandalozna. Na novo se sploh nič ne stori. Desni breg ob Dravi nižje Maribora nima od Sv. Petra naprej sploh ceste, čeravno so kraji jako obljubeni, izvedba ceste lahka in so ljudje v slučaju velike vode sploh ločeni od Maribora. Cesta proti Sv. Lenartu je cesta prvega razreda — seve le na papirju.

Na tisoč vozovih se mesečno prevažajo živila po tej progi lačnim Mariboržanom, polovica vseh jedil pride po tej cesti, a dr. Schmidererju, dednemu županu in načelniku se ne zdi niti vredno vsaj deloma popraviti to cesto.

In deželni inženirji? Pri slovenskem okrajnem zastopu vidijo vse — v tem nemškem pašaliku ničesar. Čemu imamo deželne zakone, če jih za Schmidererja ni potreba? Čemu se pošlje sploh inženirje na inspekcije, če ničesar ne vidijo?

In politična oblast? Vsak mesec najmanj enkrat se vozi glavbar po tej cesti, in ničesar ne vidi? Vkljub temu prevažal je avtomobil brez najmanjše nesreče dobro in točno več kot tisoč potnikov v kratkem času 14 dni. To je bilo dr. Schmidererju preveč. Kot župan mariborski pritožil se je na trgovsko ministerstvo, da mu prevažajo neki avtomobil preveč ljudi v njegovo mesto, in da podjetje še ni koncesionirano.

Vzor župana, ki se boji, da bi njegovi volilci kaj zaslužili. Ministerstvo je seve takoj ugodilo opravičeni (?) pritožbi ter ustavilo promet. Tako si je plel slavni napredni župan zopet nov lovorov venec. — Ostal je dosleden svojim tradicijam.

Širimo „Narodni List“!

Od priprostega kmečkega fanta v ptujski okolici smo prejeli ta-le lep dopis: Bližajmo se Novemu letu in marsikateri kmet ter obrtnik se bode vprašal, kakšen časopis bi si naročil v Novem letu? Kajti eno je gotovo, da ima dandanes že vsak človek, ki se le količkaj briga za svet in napredek, vsaj jeden časopis. Svetujem toplo vsakomur, naj si naroči »Narodni List«. To je neodvisen narodni časopis, ki se neustrašeno bori za ljudske pravice in prinaša tudi veliko zabavnega in koristnega berila. Prav mnogo je še takih, ki bi si tak časopis naročili, pa ne vedo zanj in ga ne poznajo. Pri teh bi veliko zalegla primerna agitacija: narodno zavednejši mož in mladeničev. In zopet je mnogo takih, ki vedo za »Narodni List«, so celo somišljeniki narodne stranke, a iz komodnosti ali skoposti »Narodnega Lista« ne naroče. Tem naj bode v bodrilni vzgled delo in postopanje vseh drugih strank; klerikalci, nemškutarji in socialisti imajo naročene skoro vsak strankine časopise. Po mestih je mnogo gospode, ki je s kmetov doma; dolžnost njihova bi bila plačati enega ali dva izvoda za sorodnike in znanca na deželi, ki znabiti naročnine sami ne zmorejo. In še nekaj se mi ine dopade: od narodnih društev jih mnogo na »Narodni List« sploh ni naročenih, nekatera društva pa zmorejo komaj naročnino za en izvod, dočim je naročeno vsako zakonito klerikalno društvo najmanj na 5 izvoda »Slov. Gospodarja«. Če bomo narodnjaki tako leni in mlačni pri razširjanju svojega časopisa, potem seveda ne bomo nikoli dobili upliva na ljudstvo in ne bomo tudi želi političnih uspehov. — Priporočamo prav toplo ta dopis v uvaževanje našim narodnim krogom.

Beležke.

Položaj v tiskarnah je še vedno nejasen in še ni gotovo, ali se bodo stavci in gospodarji zdobra poravnali. Ako ne pride od tega, se bo pričela 28. tm. stavka tudi v naši tiskarni in izostane enkrat ali dvakrat tudi naš list.

S kakimi sredstvi so zmagali klerikalci pri deželnozborskih volitvah na Kranjskem, kaže prav lepo »zahvala«, ki jo je priobčil v »Slovenskem Domu« napredni kmečki kandidat Matija Kožar. Ta zahvala se glasi: Volitve za kmečko, oziroma splošno kurijo so končane. Izid je takšen, kakor smo že od začetka, ko so začeli glasovnice raznašati, pričakovali. Z vso silo so se vrgli v volitev kaplani, župniki, župani, tudi učitelji in falirani lemenatarji,

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celju

Delniška glavnica 8 milijonov kron.

Rezervni zaklad 1 milijon kron.

Centrala v Ljubljani, podružnice Split, Celovec, Trst, Sarajevo, Gorica.

Eskomptira menice pod najkulantnejimi pogoji.

Otvorja tekoče in čekovne račune.

Prevzema vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga brez odpo-
vedi po 5%, večje vloge proti odpovedi po 5 1/2%.

Prodaja srečke na obroke kakor tudi promese za vsa žrebanja.

plašili ubogo kmetsko ljudstvo z raznimi strahovi in proti volji ljudstva pritiskali na glasovnice nepri- ljubljene kandidate. Poleg tega je igrala tudi pijača in še marsikaj drugega veliko vlogo, česar vsega od naše strani ni bilo. To preiščujoč moramo priti do prepričanja, da je vsak glas, ki je bil za našo samostojno kmečko stranko oddan, več vreden kot deset po farovžu prisiljenih. Naši glasovi so bili čisti, prostovoljno oddani, nekupljeni in ne- prigoljufani, zato se jasno vidi, na kateri strani so značaji. Prvič sem kot kandidat nastopil, zato me tem večje veselje navdaja, ko sem videl toliko mož poštenjakov in požrtvovalnih sodelavcev za prvi začetek samostojne kmečke stranke. Odkrita lju- bezen me žene, da se vam tem potom najiskrenejše zahvaljujem za zaupanje, ki ste mi je izkazali pri prvi in drugi volitvi ter za prijazen sprejem na naših sijajnih shodih in sestankih po celem krškem pokraju. Ostanimo si zvesti in prihodnjič bo zma- gala naša kmečka stvar! Velike Malence, 16. dec. 1913. Matija Kozar.

Za Družbo sv. Cirila in Metoda. Kegljaški po letni večeri v Sevnici so vrgli čistih 75 K 62, vsoto je nakazala družbi podružnica v Sevnici. G. d. Janko Sernec v Celju je poslal 10 K mesto venca na krsto pok. g. lekarnarja Jos. Močnika v Kamniku.

Kaj bo na Bolgarskem? Radoslavova vlada, ki je prijazna kralju Ferdinandu, si pri zadnjih volitvah v bolgarsko »sobranje« (državni zbor) ni mogla pri- boriti trdne večine. Vladi nasprotni poslanci so svoje zahteve sedaj spisali v 15 točkah ter zahtevajo med drugim omejitve vojaške službe na eno leto, od- pravo vseh višjih častnikov in odpravo vseh posla- ništev, nadalje politiko sporazuma z ostalimi bal- kanskimi državami. Vlada jim je ponudila 3 sedeže v ministerstvu, kar pa so odklonili. Ohljudila je upornikom nadalje, da odstopi Genadijev in da pre- vzame sedanji finančni minister Tončev ali pa po- slanik v Bukarešti Radev zunanje ministrstvo. Tudi to so opozicijonci odklonili. Radoslavov je carju Ferdinandu predlagal, da naj zbornico razpusti, kralj pa ne pripusti ne odstopa ministerstva, niti ne razpisati novih volitev. Opozicija grozi, da bo v slučaju, da se pogajanja razbijejo, stavila pri otvo- ritvi sobranja predlog, da se kralj odstavi in usta- novi republika. List »Kamba« trdi, da bodo za ta predlog tudi Malinovovi demokrati in da je gotovo, da bo sprejet. Vlado vznemirja zlasti gibanje v čast- niškem zboru, ker je večina častnikov rusofilska.

Dvojezični napisi na južnoštajerskih železnih. Napredni državni poslanec dr. Ravnihar je stavil v četrtek interpelacijo na železniškega ministra, v kateri zahteva, naj se napravijo na vseh postajah od Špilfelda do Trbovelj, od Maribora do Spod. Dravograda in od Celja do Velenja dvojezični na- pisi. Vsi razglasi in svarila na postajah in v vozovih naj bodo dvojezični in sprevodniki naj kličejo dvo- jezično postaje. Hvaležni smo ljubljanskemu poslan- cu, da se je potegnil za staro to našo narodnostno zahtevo.

Naše jezikovne pravice pri sodiščih. Državni poslanec dr. Ravnihar je vložil interpelacijo na pra- vosodnega ministra, v kateri zahteva, naj bodo ob- tožnice pri okrožnih sodiščih v Celju in Mariboru tudi v porotnih slučajih, ako gre za slovenske obto- žence, slovenske. Državni pravdnik in predsednik naj govorita v takih slučajih slovenski.

Na živinozdravniški visoki šoli na Dunaju je bil 17. tm. promoviran živinozdravnikom g. Fran Dvor- nik, starešina »Akad. društva slov. veterinarjev na Dunaju. Častitamo!

Iz Gradca. (Miklavžev večer), katerega je pri- redil graški Sokol dne 13. tm. v gostilni »zum gol- denen Stern«, je uspel nad vse pričakovanje lepo. Otvoril ga je Miklavž s primernim nagovorom in veseloigra »Brat Sokol« je kot druga točka dosti pripomogla k splošnem razpoloženju, katero se je slednjič razvilo pri šotorih in v dvorani v prijetno zabavo. Vsem cenjenim damam, ki so z požrtvoval- nim trudom v šotorih, narodnim rodbinam, diletan- tom, Miklavžu in njegovemu spremstvu, ki so z da- rili oziroma sodelovanjem pripomogli do lepega us- speha in čistega dobička, izreka odbor iskreno za- hvalo.

Samomor dveh mladih zaljubljenecv. Blizu že- lezniške postaje Purkersdorf na Spodnjem Avstrijskem so našli na železniškem tiru dve mrtvi trupli. Policija je dognala, da sta mrtveca vojak Janez Švarc od 82. pešpolka in njegova ljubica 31 letna dekla Marija Krasnik iz Spodnjega Dravograda.

Davica je zelo razširjena po mestu Gradcu. Vsak dan se še pojavljajo novi slučaj.

Požar v enem izmed blejskih hotelov. Minulo soboto zjutraj je izbruhnil ogenj v hotelu »Avstrija« na Mlinem pri Bledu. Pogorelo je podstrešje in tri opremljene sobe. Hotel je bil prazen. Škoda znaša okroglo 15.000 kron, kako je nastal ogenj, še ni znano.

Utonil je v Pulju pešec Franc Cenc 15. stotnije 87. pešpolka. Morje ga je zaneslo blizu Benetk, kjer so mrljica potegnili italijanski ribiči na suho.

Zvišanje doklade na pivo. Cesar je že potrdil postavbo, s katero se zviša deželna doklada na pivo od 2 na 4 K pri hektolitru. Seveda bodo podražili sedaj pivo pivovari in gostilničarji. Kdor bo pil dra- žje pivo, se naj vedno spomni dr. Korošca, dr. Ben- koviča in drugih klerikalnih tičev v štajerskem de- želnem zboru, ki so se z nemškimi nacionalci dogo- vorili, da se je sklenilo zvišanje doklade na pivo.

Iz finančne službe. Prestavljen je finančni svetnik Rudolf Löffelmann iz Slovenjgradca k dav- čnemu oddelku v Gradec.

Mesto sodnika je razpisano pri okrožni sodnji v Celju ali pri katerem drugem sodišču.

Redek gost. »Slov. Narod« poroča: Po Gorenjskem, posebno okrog Radovljice se je pokazal te dni v mnogoštevilnih tropah redek severni ptič pegan (Seidenschwanz, lat. Bombycilla garrula.) Ker ga prižene v naše kraje le huda zima iz njegove severne domovine, se nam obeta pač mrzla zima.

Jeleni na Gorenjskem. V Cerkljah, v lovu pro- fesorja Josipa Jenka so ustrelili prav lepega jelena.

Knjige »Matice Slovenske« se dotiskujejo. Med letošnjimi knjigami utegne največ zanimanja vzbudi- ti izvirni roman »Gospodin Franjo« iz peresa g. pisatelja Podlimbarskega in pa knjiga »Hrvatsko- srbske narodne pesmi« (junaške). Roman ima za snov zelo aktualno narodno kulturno vprašanje. Hrvatsko-srbske nar. pesmi imajo obširne stvarne uvode in jezikovni komentar; nekaj jih izide v cirilici; dodan bo knjigi tudi zemljevid pokrajini, ki se omenjajo v pesmih. P. n. gg. poverjeniki in člani, ki se še niso priglasili, naj to store čim prej (članarina 4 K). Ker bodo stroški za letošnje knjige posebno veliki, je želeli, da se prijavi čim več novih članov.

Celjski okraj.

Silvestrov večer z raznovrstnim zabavnim vsporedom priredi celjska Narodna čitalnica tudi le- tos v veliki dvorani Narodnega doma.

Politično društvo »Naprej« v Celju je imelo mi- nulo soboto v Narodnem domu javen shod, na ka- terem je govoril dež. posl. dr. V. Kukovec o raz- merah v štajerskem deželnem zboru. Glede name- ravnega noveletnega zasedanja se je postavil na stališče, da bi bilo nujno želeti rednega dela v de- želnem zboru, zlasti pa, da bi se rešil konečni, ne pa samo začasni proračun. Čas je res že, da bi se- danji deželni zbor že enkrat kaj delal v prid prebi- valstva.

V »Sokolskem domu« se vrši **Silvestrov večer** s koncertom polnoštevilne železnič. godbe. Zabava ne boje manjkalo, torej pridite.

Iz Celja. Velika nesreča se je zgodila v četrtek na celjskem kolodvoru. Bil je povožen železniški poduradnik Ant. Drugovič. Prišel je iz pisarne in ni pazil na premikalni stroj; ta ga je zgrabil in strašno izdelal. Zmečkal mu je obe nogi. Ko so ga potegnili izpod stroja, je bil še pri zavesti. Spravili so ga v bolnišnico, a svoje grozne poškodbe ni prebolel, temveč še isti dan umrl. Drugovič je bil oženjen in ima enega sina, ki hodi v gimnazijo. Pogreb pone- srečenega je bil v soboto popoldne. Celo mesto so- čustvuje z nesrečno rodbino.

Iz Celja. Prejšnji lastnik »belega vola«, Janez Terschek, je na Dunaju umrl.

Nemški zagrizenci na celjskem kolodvoru. Na celjskem kolodvoru je večina uradnikov nemška in v slepem sovraštvu do našega naroda kujonira slo- venske stranke, kjer le more. Tako ne sprejmejo nobenega voznega lista, ako ni na njem navedena postaja, kamor je blago namenjeno, tudi v nemškem jeziku. To je le kaprica nemških železniških urad- nikov; hudič bi bil vendar, da bi ne smeli pri želez- nici navajati slovenskih postaj z njihovim pravim imenom! Dalje so uvedli sedaj na celjskem kolo- dvoru še — nemško-italijanske tiskovine, samo slo- venskih nimajo. Državni poslanci, če se kaj brigade za nas, posredujte!

Učiteljsko društvo za celjski okraj ima dne 6. januarja p. l. ob pol 11. uri (zares točno ob pol 11. uri) svoje glavno zborovanje v celjski okoliški šoli v Celju. Dnevni red važen. Vsaj enkrat pridite vsi! Vljudno vabi Fr. Brinar, tč. predsednik.

Iz Celja. Izvanredni občni zbor »Kluba napred- nih slovenskih akademikov v Celju« se vrši v so- boto, dne 27. tm., ob 8. uri zvečer v rudeči sobi »Na- rodnega doma« v Celju. Dnevni red: Razdelitev VI. »Narodne zbirke«. S strani rednih članov in starejšin se prosi polnoštevilna udeležba! Po občnem zboru prijateljski sestanek. Odbor.

Sestanek celjskih slovenskih trgovskih sotrud- nikov se vrši v soboto 27. decembra v gostilni »pri mestu Gradec« v Celju.

Iz Celja. Umrl je vsled kapi bivši magistratni uradnik in gostilničar Krell.

Iz Celja. Vodstvo okrajne bolniške blagajne je že prevzel uradnik Huber od splošne zavarovalnice zoper nezgode v Gradcu. Prihajal bo vsak teden po enkrat sem uradovat. Vodil bo tudi volitve. Dobro je, da se je celjskemu magistratu odvzelo vsako ingerenco na okrajno bolniško blagajno; pravilno bi bilo, da bi se odstavilo še zadnji spomin magi- stratovske klike v bolniški blagajni, to je tajnika Rziho. Volitve se morajo že v kratkem vršiti, da bo vendar enkrat prišel v to korporacijo prepotreben red in mir.

Iz Celja. Pri stavbi nove nemške gimnazije se je ponesrečila delavka Marija Skorenšek iz Pečov- nika. Pripravila si je sveženj lesa in ga je hotela zjutraj na vse zgodaj odnesti. Pri tem je pa padla 10 m v globočino in je nezavestna obležala.

Iz Vojnika. Primusovo trgovino in gostilno v Arclinu je prevzel g. Josip Delakorda, ki ga toplo priporočamo.

Iz Zalca. V petek 19. tm. je skočil Franc Voh, bivši tukajšnji posetnik, pri kasaškem mostu v Sa- vinjo in utonil.

Iz Mozirja. Na vabilo deželnega poslanca dr. Kukovca se snidejo obrtniki v nedeljo 28. decem- bra ob 3. uri popoldne pri Antonu Sternšku. Raz- pravljaljo se bo o raznih perečih obrtniških zadevah.

Iz Griž. Kakor vsako leto tako so tudi letos ru- darji zabukovskega rudokopa kaj slovesno prazno- vali god svoje patrone sv. Barbare. Za to praznič- nost so še imeli vselej muziko in tudi letos so si na- jeli griške muzikante. Bilo jih je sicer malo, pa so lepo igrali. Navada je bila, da so prišli muzikanti k rudokopu in odondot je potem šla cela procesija v cerkev. Naprej muzikanti, potem oskrbnik z urad- ništvom in nazadnje delavci. Letos pa je bilo to dru- gače; oskrbnik ni šel zraven. Ta človek je sloh pri delavcih jako nepriljubljen; muči jih kakor ve in zna. Ne vemo, iz kakšnih vzrokov ni šel letos oskrb- nik na Barbarino skupaj z rudarji v cerkev; ali ga je bilo sram hoditi s slovenskimi delavci ali pa se mu je Barbara kaj zamerila? Seve, če bi šli kakš nemškutarji na lov, takrat bi pa rad kar pred njimi zastavo nosil.

Iz občine Bezovice pri Vojniku nam poročajo: Tukaj smo imeli dne 16. tm. volitve za občinski od- bor. Že teden dni prej je pridno delal za nje naš občinski pot, ki je raznašal izkaznice in glasovnice ter agitiral za »zgornjo« stranko iz svoje fare. Ali žal to veselje ni dolgo trpelo, mi »spodnji« smo zma- gal, čeravno smo imeli izdajalca med seboj. Prišel je s puško na rami že pred 9. uro, ko je volil 3. raz- red in je popisoval glasovnice s kandidati druge stranke. Ali oče krčmar, nič vam ni pomagalo, zato ste menda raje šli dolgočnega čakati, ko je volil 2. razred. Vam pa za plačilo ostane dolg nos. Živijo naši volilci! Popotnik prek fare.

Iz St. Jurja ob j. ž. Neprijetno je sedanje zimsko vreme. Človek ne ve kako in kam bi se ogibal cest- nemu blatu, ki povzroča splošno nevoljo že najpotr- pežljivejših patent Sentjurčanov. Pa saj ni drugače mogoče. Župan skrbi za svojo novo kapelico, župnik komandira, podrepaniki plešejo. Krasna družba je to! Vse, kar bi se moralo zgoditi v prospeh trga, s tem dol in proč. Pravo klerikalno gospodarstvo, dra- žestni zemeljski raj! Drugi kraji nas lahko zavide- date. Nekdaj glasoviti trg se je pogreznil globoko navzdol. Pa o tem še drugič. — Število mrtvecev raste neprijetno naglo. Vsaka zemeljska para si po- skrbi pač »boljšo bodočnost«. Tukaj se poslovi iz te solzne doline, mlado 17 letno dekle na pljučnici, tam- kaj žena na porodu, drugod otrok na davici itd. Da bi našli vse, spravimo skupaj pravcati smrtni re- gister. Bog nam varuj kakšne nalezljive bolezni. Klic po drugem zdravniku je bil dosedaj samo še prikrit, vendar postaja vedno glasnejši: in zakaj ne bi bila tudi sedaj pri nas dva zdravnika, kakor pred 7.—8. leti. Oba sta lahko izhajala, opravka je tudi sedaj dovolj, ker daleč naokrog ni nobenega. Eder ima zaupanje do tega, drug do onega, a nikdar vsi do enega. In tukaj smo tudi sedaj. Na to opozarjamo

Zahtevajte cenike
in vzorce!

**Za božične praznike in novo leto se po-
sebno priporoča najboljša vsakovrstna**

dalmatinska vina

**katera se dobe
edino-le pri**
dalmatinski zalogi
J. Matković
Glavni trg 8 Celje Glavni trg 8

Na debelo in drobno!

Trgovsko-obrtna kreditna zadruga v Celju

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

sprejema hranilne vloge od vsakega, je li član zadruge ali ne in jih obrestuje po

5% Rentni davek plačuje zadruga sama; prevzame obrtne in trgovske račune v inkaso in iztirjanje, daja predujeme, eskontuje menice ter izpeljuje sploh vse denarne manipulacije po najkulantnejših pogojih.

16296 529

vse merodajne činitelje, v prvi vrsti pa zdravnike, poskusite, žal vam ne bode. — Prav zmedene razmere vladajo tudi na naši železniški postaji. Izmed štirih uradnikov sta dva Dunajčana, eden češki renegat in samo eden je Slovenec. Brez nemščine skoraj ne opraviš nič. Bog vari, da zahtevaš pri teh Germanih kaj slovensko, ali pa prineseš celo slovenski vozni list. Nahruli te neotesano in spodi od blagajne. V tem se posebno odlikuje češki renegat Johann (!) Pavlik. Vodja postaje, g. Jell, rojen Dunajčan, je bil dosedaj še strpljiv. Potrudil se je, da je nadomestil neznanje slovenščine s primerno vljudnostjo. Ali med to družbo so tudi njemu nenkrat vzrastli rogljički. Za danes se ne bomo preveč s temi ljudmi pečali. Omenimo iz njihove službe za sedaj še samo to — da je pred par dnevi izginil vagon sena — drugo je še uradna tajnost. Ko razkrijemo to — govorimo malo jasneje! Naj srečnejši urad pri nas je gotovo c. kr. pošta: jedna stalna poštarica-voditeljica, jedna začasna pomočnica, jedna praktikantinja, dva »leteča« poštna opravitelja ali pomočnika, sedaj tukaj brez službe, menda temu uradu v začasno pomoč; trije poštni seli — a pošiljatve ne dobiš, če še tako dolgo na pošti čakaš in prosiš. Pravijo, da mladino skrbi najbolj ta novi telefon, voditeljico kava, fanta pa pregledujeta in študirata pisma, da imata doma in drugod kaj pripovedovati. Govorica teh ljudi je uradno nemška. Kako pa drugače, vsaj so vsi pristni Germani, kojih matere povečini ne znajo — ali pa le za silo tolčejo nemščino. Za sedaj jim bodi to v dobrohotno svarilo — če se pa ne poboljšajo — posvetimo jim za predale.

Iz St. Jurja ob J. ž. Župnik Mikuš se je zaporedoma dve nedelji na prižnici tako petelinil in pihal od jeze, da je spreminjal barvo kakor puran. Zvohal je namreč, da se je v neki hiši na petek jedlo meso. (Strašno! Op. ur.) Ne vemo sicer, koliko je na tem resnice in morda celo pohujšanja, ali eno pa vemo, če bi imeli ves denar, kar so ga v St. Jurju pod Mikuzevo vladno ravno klerikalci znosili ob petkih za meso, lahko se začne s »puvanjem« cerkve. Pa kaj bi to, dragi brate v Kristu, za resnico se ti ljudje presneto malo zmenijo. Glavno jim je samo zabavljanje na drugomislejnice in če so vzroki še tako malenkostni. Pri drugih vidite pezdri, čeravno nimate navade zreti v oči — radi svojih grehov — pri lastnih somišljenikih pa ne vidite niti bruna. Gosp. župnik! Poberite samo ta bruna, garantiramo vam, da imate za celo življenje dovolj kurjave. In kmetje bodo vam hvaležni, da jim prihranite težko robotanje v Resevno. Prihranite si pa tudi marsikako »kračko« in čašo tega »kislega«! Verjamemo pač radi, da smrad v lastnem taboru hudo dene, zato utikate nos tje, kjer vas prav nič ne briga. Pobrigajte se raji za svojega duhovnega sobrata Kavčiča, njegove skrivnostne obiske in obiteljske večere pri Marčunu, o katerih govori cela fara, vsak otrok. Tukaj imate dela dovolj. In kadar boste imeli pred lastnim pragom snago, greste lahko drugam. Sicer poskrbimo to drugi. Dela bode dovolj. »Tagesposlam« in drugim takim »goflam« pa želimo vesele božične praznike in srečno novo leto, vsem pa kličemo »eno veselo svidenje« na tem mestu!

Iz St. Jurja ob Južni železnici. Minulo nedeljo je priredila Zveza narodnih društev v Brežnikovi gostilni javno predavanje, ki je bilo za naše razmere prav dobro obiskano. Gosp. dr. Janko Serbec, zdravnik v Celju, je poljudno govoril o zdravstvu na kmetih in še posebej o jetiki. Zborovalci so ga zelo pazljivo poslušali in se mu za podučno razpravo z živahnim ploskanjem zahvalili.

Ponarejene krone krožijo po celjskem sodnijskem okraju. Falzifikati so jako dobro izdelani, spozna se jih lahko le po tem, da se zde mastni, ako se jih otipa. Pozor!

Šentjurski pevski zbor namerava o priliki svoje desetletnice (1904—1914) prirediti v spomladi velik koncert. Zato se obračamo do vseh bivših

članic in članov, doma in na tujem, da nam prihitijo pomagat, da bode naš nastop lep in veličasten, vreden desetletnega obstanka. Istotako prosimo vse sedanje pevke in pevce, da se v Novem letu s podvojeno vnemo in vstrajnostjo vdeležujejo pevskega vaj, ki se med tem časom sporazumno določi. Vsakemu posamezniku služi v posebno čast in ponos, povzdigniti svoj glas, pokazati svojo moč v proslavo te redke slavnosti! Na zdar!

Mariborski okraj.

Iz Maribora. (Predavanje vseučiliškega docenta dr. M. Rostoharja v Mariboru dne 6. tm.) Rostoharjevo predavanje »o kulturnem pomenu narodnosti« dne 6. tm. je privabilo čez 200 ljudi, zvečine inteligence in dijaštva v malo dvorano Narodnega doma. V globoko zasnovanem govoru je razjasnil R. bistvo narodnosti, njen zgodovinski razvoj ter končno dokazal, da leži rešitev naroda v njem samem, v njega fizični in moralni sili. Namen njegovega govora je bil, znanstveno utemeljiti trditev, da smo Slovenci narod, ki se bomo razvili sicer ne kvantitativno pač pa kvalitativno, ako bomo napeli vse svoje fizične in duševne moči. Temeljiti govor je izredno zadovoljil vse navzoče. Do malega vsa naša mariborska inteligenca pritrjuje nazorom R. in ako se strinja z njegovim »slovenskim« stališčem izobraženstvo narodno tako eksponiranega mesta, kakor je Maribor, potem lahko trdimo, da je to stališče za narodno ogrožene dele naše domovine edino pravilno. Napadov na R. v »Danu«, v kolikor prihajajo iz M., zato pač ni smatrati pomembnim, ker ne odgovarjajo mišljenju naše inteligence in ker je takim »Danovim« proizvodom videti nezrelost in diletantstvo že na prvi mah. Zato R. pač ne bo treba replicirati na vprašanja, stavljena nanj v »Danu« od 13. tm., kajti na event. »Danovo« repliko je marib. inteligenca prav malo radovedna, saj je že nešteto krat izrazila željo, da ji »Dan« vsaj ob petkih prizanese s svojimi konfužnostmi iz Maribora. Temeljita predavanja, kakor je bilo R., bodo privabila vedno mnogo poslušalcev. Kritika teh predavanj je sicer tudi dobrodošla, toda pred vsem inora biti vsaj za silo zrela in stvarna ne pa tako slabotna in netaktna, kakor omenjena v »Danu« od 13. tm.

Iz Ruš. (Na naslov c. kr. okrajnega glavarstva v Mariboru.) Pred leti spoznalo je c. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru, da je župno pokopališče za nadaljnjo pokopanje mrličev premalo. Zato je prisililo prizadete občine, da so te morale nakupiti zemlje za novo pokopališče, kar so iste — sicer jako nerade — končno po velikih težkočah vendar storile. Pokopališče se je že pred letom dni popolnoma uredilo in tudi blagoslovilo, do danes pa se mrlič še vedno pridno pokopajo na starem pokopališču, pri čemur se dogaja, da pridejo šele pol zagniti človeški deli na dan. Okrajni zdravnik dr. Maucica pa vkljub temu še ne smatra za potrebno, da bi se pokopanje na starem pokopališču ustavilo in zaukazalo pokopanje na novem. Prizadete občine pa pridno po nepotrebnem plačujejo obresti od denarja, ki so ga za nakup najele. Lepo gospodarstvo!

Iz Maribora. Drž. in dež. poslanec Wastian je vsled znanih dogodkov odstopil začasno kot predsednik »Südmarke« in podžupan mariborski. V nemškonačionalnem taboru vlada proti njemu tako razpoloženje, da bo moral odložiti tudi svoj državno- in deželnozborski mandat. Škoda ga ne bo!

Iz Slov. Bistrice. Utonil je v Sp. Ložnici v neki jami Lovčev hlapec Horvat. Zašel je v pijanosti v vodo.

Iz Maribora. Konflikt, ki se je vlekel že dalj časa med mariborsko okrajno bolniško blagajno in organiziranimi zdravniki, je sedaj končan. Odslej bodo ordinirali za člane štirje zdravniki, med njimi dr. Ipavc, posebnega blagajničnega zdravnika pa se ni več postavilo.

Tango ples se v mariborskem Narodnem domu na trgovskem in obrtnem plesu 10. prosinca sicer ne bo proizvajal, ampak skrbelo se bode za imenitno zabavo. Svira godba c. kr. pešpolka št. 53 iz Zagreba. Vabila se že razpošiljajo in v slučaju, da bi se koga prezrlo, prosimo, da se taka zahtevajo od Slov. trgovskega društva v Mariboru.

Dramatično društvo v Mariboru opozarja na Silvestrov večer, katerega prirede narodna društva v Mariboru v vseh dvoranah Narodnega doma z jako zanimivim vzporedom: varieté, godba, (orkester glasb. društva) petje, balet, komični prizor in burka »Srečno novo leto«. S to enodejanko se konča staro leto 1913 in s plesom se začne novo leto 1914.

Iz Maribora. (Slovensko gledališče.) Na Silvestrov večer dne 31. tm. se bo vprizorila zelo prijetna enodejanka burka »Srečno novo leto«, v kateri želi dramatično društvo vsem posetnikom predstav in prijateljem slov. gledališča najsmrečnejše novo leto 1914. Prihodnja predstava bo na dan sv. treh kraljev dne 6. prosinca 1914 z vprizoritvijo veleznimive burke »Dva srečna dneva«, katere se je že v Celju in na drugih odrih z velikim uspehom predstavljala. Režiser bo g. Molek.

Mariborska podružnica »Branibora« naznanja, da je na prodaj tik Slovenske Bistrice posestvo z opekarno pod ugodnimi pogoji. — V Mariboru bi potrebovali slovenskega mesarja, ki bi pa moral imeti lastne glavnice za začetek. — V slovenski hiši je na razpolago lokal za obrtnika, krojača ali čevljarja. Vsa pojasnila daje zgoraj imenovana podružnica.

Iz Maribora. Ponesrečil se je na koroškem kolodvoru premikač Anton Perkič. Stisnilo ga je, ko je spregal skupaj stroj in snežni pljug.

Iz Maribora. Konkurz je razglašen za zapuščino mariborskega hišnega posestnika Antona Kleinschustra.

Iz Ruš. Svojo običajno veselico priredi na Štefanovo Kmetško bralno društvo v Rušah. Vzporod je zanimiv in vabljiv, ker naznanja razven dveh iger tudi govor g. prof. dr. Pivka ter več točk moškega in mešanega zbora. Na Štefanovo v Ruše!

V Studencih pri Mariboru je bil za župana izvoljen odvetniški kandidat dr. Juritsch, strasten nemškutarski agitator.

Vzor sina. Od Sv. Ruperta v Slov. gor. se nam piše: Lep krščanski sin je gotovo Anton Kropec, posestnik v Šablancih. — Njegova mati, 70 letna bolna ženica, imela je pri njem zgovorjen prevzitek. Kakor po navadi, sporekla se je nekaj s svojo sneho ter odšla zato iz svoje prejšnje domačije. Da bi se mogla preživeti, obrnila se je na sodnijo s prošnjo, da iztirja svoje prevzittne pravice od sina. Sin pa je napravil vsem kratke konec. Najel je par sosedov, ki so šli z vozom po staro mater. — Zahtevali so, da naj gre z njimi nazaj k sinu. Ko je mati zatrjevala, da gre raje v ječo ali v norišnico, kakor k svojemu sinu, zagrabil so možje v postelji ležečo neoblečeno siroto, jo nesli na voz, ji zvezali roke ter jo v klub vpitju in prošnji zavlekli nazaj k ljubečemu sinu. Vso zadevo ima sedaj sodnija v rokah. Res vreden čin katoliškega sina! Tu bi se naj raje naši duhovniki kaj pobrigali.

Od Sv. Lenarta v Slov. gor. (Polijski kandidat — tat.) Ni še dolgo tega, kar smo poročali, da so imeli v sosednjem trgu pri Sv. Trojici nemškutarji to smolo, da jim je orožništvo prijelo trškega policaja kot premetenega tata. Pred par dnevi se le je prisodila okrožna sodnija v Mariboru Südmarkovcu Puckschitschu 8 mesecev ječe radi tatvine in že so zopet dobili drugega dobrega tiča, nemškega turnerja Jurija Amona. Pripravljal se je namreč malo pretemeljito za svoj bodoči policijski poklic in to ne samo — kakor je dovoljeno — v teoriji, marveč — kakor je prepovedano — v praksi. Mesto stražnika je namreč pri Sv. Lenartu za oddati in zanj bi sodil po naziranju naših tržkih očetov jedrrole — Jurij Amon. In zdaj ta smola. Pri Janezu Dimniku je

TUDI BABICA JE ŽE VEDELA,

da mora rabiti le Schichtovo milo, če hoče oprati perilo brez mnogo truda do belega kot sneg. Schichtovo milo, znamka "Jelen", ima nenadkriljivo pralno moč in ohrani perilo kakor novo, ker je — v nasprotju z mnogimi novomodnimi pralnimi sredstvi — zajamčeno prosto jedkih, ostrih sestavin, vsled katerih perilo kmalu razpade. Zaupajte imenu Schicht! Že 60 let se odlikuje.

zopet enkrat gorelo. Ko se je razlegel glas trombe, vabeče vse trške požarnike na delo, štel je ravno kar novoporočeni krčmar in požarnik Heinrich Senekovič z natakaričo svoje krajcarje. Gorečnost za lepo požarniško dolžnost prevzela je našega požarnika tako, da je z natakaričo vred pozabil na štetje in denar ter bežal na cesto. Ne tako naš Jurij — tudi požarnik. V njem pa je bolj gorelo poželjenje po Senekovičevih proših — in to mu je blo v nesrečo. Srečno odnesel je sicer tisti večer še pete, a njegova potratnost ga je ovadila pozornemu orožništvu. In tako bode moral naš nemški Jurij, slovenskih starišev sin, na praznike koliniti svinje jetničarju Fišerju, mesto da bi se »štrekal« z novo uniformo po trgu. Je bilo res vredno postati nemškišutar ...

Ptujski okraj.

Kmetijska podružnica za ptujsko okolico priredi 4. prosinca v Ptuju v dvorani gospe Zupančičeve predavanje o pomenu kmetijskega knjigovodstva in dne 11. prosinca istotam pouk o prvi pomoči pri oboleli živini. Začetek vsakokrat ob 9. uri dopoldne. K obilni udeležbi vabi odbor.

Iz Središča. Kam gremo na Štefanovo, dne 26. grudna? Gledat igre »Legionarji«, ki jo uprizori tukajšnja podružnica CMD. Začetek ob pol 7. uri zvečer. Domačin in okoličani — pridite! Odbor.

V Lunovcu pri Veliki Nedelji je zgorelo gospodarsko poslopje Ivana Kovačič. Zažgal je domači štiri leta stari sinko.

Grabe pri Središču. V visoki starosti je umrl Ivan Kelemina. Služil je kot vojak pri avstrijski vojni mornarici skoraj 16 let. Vedel je veliko povedati o Palestini in sv. mestih Jeruzalemu in Betlehemu. Ponašal se je jako, da se je v reki Jordan kopal, kar je res redek slučaj med nami. Bodi mu ohranjen dober spomin.

V rogaški okrajni odbor je bil izvoljen iz skupine kmečkih občin slovenski naprednjak Maks Berliš, trgovec in poštar v Žetalah. Dokaz, kako tega moža spoštujejo kmetje v rogaškem okraju. Ako bi bil on deželni poslanec, bi se pač drugače postavil kakor brezpomembni Jaka Vrečko.

Ormoška ženska CM. podružnica je priredila v soboto in nedeljo pri Skorčiču krasno otroško predstavo »Snegulčica«. Predstava je vsem silno ugajala.

Od Bolfenka nad Središčem. Zopet nekaj lepega. Govori se, da ni župnik sam kradel desek in drugo, ampak, da mu je to konkurenčni načelnik dal (?). Kradel bi torej potemtakem pravzaprav konkurenčni načelnik ter župljane imel za norca celo s pomočjo c. kr. orožništva. Kaj poreče k temu orožništvo? Čudno, da župnik ne toži načelnika. Al »gliha vkup striha«, bedasti župljani pa naj plačujejo? Kam gremo?

Od Velike Nedelje nam piše nek šaljivec: Naš dobro znani Tuna, ki slovi kot dober delavec težkih del, ker po zimi prekopava zemljo, izkopava trnje in drevesne šore, po leti koplje jarke po travnikih in mlati za mertik doli na Hrvatskem. Po svoji naravi je precej močen ded širokega obraza ko polna luna, črn ko stari pisker in zakaj tudi ne, saj je strasten političen klerikalec. Vsako leto zahaja na božja pota, da tam daruje za cerkve ubogim fajmoštrm in za revnega sv. očeta. Letos je pa uganil nekaj bolj zvitega. Naložil je polno posteljno rjuho belega kruha, klobas od pokojne njegove krave, svinjskega mesa, dve šopani raci in toliko picekov, da je komaj rjuho zavezal ter se podal k nogam v toplice. Ostal je tam dokler ni požrl vsega tega in po vrh si je še kupoval razne pečenke z dobrim hrvatskim vinom in pihal cigarete. Seboj je nesel 94 K, domu je prišel suh. Sedaj pa nam razlaga, kako je prišel zmučen v toplice in kako je šel lahko domu, da je zdrav, močen in koliko mu toplice pomagajo. Mi se pa o njem menimo, da mu lahko toplice koristijo, ker je tje prinesel čez pol centa mesa in drugih tehničnih jedil; si tam 14 dni počinil in si lepo umil brlog iz umazanega pobožnega telesa, prej je pa pri slabi hrani doma delal ko farška živina.

Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. (Pritožbe.) C. kr. okrajna sodnija v Ptuju nas vedno bolj muči in nadleguje s svojim nemškimi uradovanjem! Od kazenskega in civilnega oddelka prihajajo le nemški dopisi in pozivi, dobivamo le nemške rešitve! Plačani sodnijski uradniki smatrajo slovenske kraje na nemški »vilajet«, se ne zmenijo za ravnopravnost slovenskega jezika! Ali je res slovensko ljudstvo na svetu samo zavoljo nemških in nemčurskih uradnikov? Nekateri oddelki c. kr. okrajne sodnije pa tudi tako počasno uradujejo, da moramo to javno grajati. Posebno se obrača naša graja zoper oddelek za eksekucije! Take stvari bi se morale vendar naglo reševati, pa ležijo mesece in mesece! Človek hodi prosit in priganjat, včasih se posreči, da se pride do sodnika, da se dobi kako tolažilo, kaka obljuba. Največkrat pa ostane vse pri starem! Tu imamo lepi izgled, kakor se godi neki ženski, katera je izhčitirala neko posestvo! Ali bi ne moglo napraviti pri nas društvo »Pozor« iz Ptuja zborovanja, da bi bila priložnost, da bi se o takih stvareh javno razpravljalo? Tako vendar ne more in ne sme iti naprej! Od naših poslancev ne smemo pričakovati nikake pomoči! Škoda na vsako besedo v tem oziru! Pomagati si hočemo sami. Mi moramo doseči, da bode za nas uradovala c. kr. okrajna sodnija v Ptuju točno in v našem jeziku! Pritožbe pa imamo tudi še zoper c. kr. okrajno glavarstvo, davkarijo, pošto itd.! Sedaj ni silnega dela; imamo dovolj časa, da pridemo v obilnem številu na zborovanje političnega društva. Po eno tako zborovanje naj se napravi v

vsaki župniji, da bodo gospodje pri c. kr. okrožni sodniji v Mariboru in pri nad sodniji v Gradcu izvedli, da se pritožujemo in zakaj se pritožujemo.

Umrli je po dolgotrajni bolezni nadučitelj na okoliški šoli v Ptuju, g. Ivan Kaukler. Pogreb se je vršil danes popoldne. O odličnih zaslugah, ki si jih je pridobil ta mož za slovensko in napredno stvar, še spregovorimo.

Slovenjegraški okraj.

Služba občinskega tajnika se odda v Vuzenici. Glej inserat!

Konjerejska podružnica za Šaleško dolino priredi dne 6. prosinca 1914 (na sv. treh kraljev dan) ob pol 12. uri dopoldne v gostilni gosp. Rajšterja v Šoštanju in ob 3. uri popoldne v gostilni gosp. Josipa Skaza v Velenji svoj občni zbor s predavanjem o umni konjereji. Ker se bo na teh dveh zborovanjih razpravljalo tudi o potrebi ustanovitve konjerejske zadruge za Šaleško dolino, vabijo se s tem vsi člani podružnice in prijatelji konjereje na prav mnogoštevilno udeležbo. K zborovanju pride zastopnik c. kr. družbe za deželno konjerejo na Štajerskem.

Brežiški okraj.

Dopisi »Narodnega Lista« iz Kozjega. Izjavljam, da gg. Maks Merčun in Ljudevit Ulčar nista niti pisala niti inspirirala kakoršnegakoli dopisa ali članka, ki je izšel iz Kozjega v »Narodnem Listu«. Lešničar, urednik.

Iz Bizeljskega. Knežji lovec Gregor Lamut je ujel na železo krasno divjo mačko. Žival je tehtala 6 in pol kilograma in je bila dolga od gobca do konca repa 89 cm. Lovski blagor!

Iz Blance ob Savi. (Postajališče.) Na Blanci še vedno željno pričakujemo otvoritve toli potrebnega in za naš kraj jako važnega postajališča. Kaj lična postajica, ki jo je zgradila občina na svoje stroške v letošnjem poletju, se vkljub vsem prošnjam in posredovanjem od raznih strani še vedno ne otvori. Otvoritev tega postajališča se odlaša že več kakor dva meseca in živa duša ne ve, bomo li sploh še letos dočakali, da prvič »zažvižga« hlapon v naši tihi in mirni vasi. Ni čuda, da se slišijo že od raznih hudomušnežev ostrti dovtipi na račun našega postajališča. Prej so bili baje vozni listki krivi, na katere se je pozabilo, a zdaj je postajica že 1 mesec preskrbljena z njimi in željno pričakujejo, da pridejo med svet. Namen teh vrstic je, opozoriti železniško upravo, da v najkrajšem času ugotovi želji in potrebam prebivalcev tukajšnjega kraja in upošteva dejstvo, da so se občani, zlasti pa sedanji g. župan pri zgradbi postajališča v resnici žrtvovali in ne balji truda, časa in nemalih stroškov, zakaj vodila jih je iskrena želja, ugoditi splošni blaginji prebivalstva po več nego desetletnem brezuspešnem prizadavanju in boju za doseg postajališča na Blanci. M.

Iz Artič pri Brežicah. Pred kratkim se je oglasil dobro znani petelinček iz Artič v »Slov. Gospodaru« in skušal mirne ter razsodne soobčane nekoliko osmešiti. Da se mu to ni posrečilo — razvidi gotovo sedaj, ko ga že »Gospodar« opominja, naj bode pri poročilih saj malo resnicoljuben. Prekrožil je svoje lažnjive dopise v toliko, da je opustil grajo in začel s hvalo. Posebno hvali nekega Artičana, ki ga pa vsi dobro poznamo kot vzglednega vzor »moža«. Ta veliki »mož« se rad tudi sam povišuje. Morda je kje slišal, da se imenitni ljudje dajo nositi in hitro se je dal po K.... »štuporamo« domov nesti. Sladkoginjen od vina, zavžitih jedil in tolike časti, je na vse pozabil, kar je svetnega. Zato je bil prinešen v takem stanu domov, da je joj! Pravijo, da je bila potem »generalžeha«.

Ljutomerski okraj.

Umrli je v Ljutomeru občinski redar Andrej Luknar v starosti 72 let.

Razne novosti.

Iz tužne Kranjske. Prejeli smo sledeč dopis: Končane so deželnozborske volitve. Stanje strank v deželnem zboru ostalo je isto. Edina sprememba je pri izvoljenih. Po glasovih napredovala je narodno napredna stranka; ta napredek bi bil še večji ako bi ne bil skrajni pritisk in pomoč vladnih organov na tisoče glasov razveljavil. Zmaga, katero je takozvana Slovenska ljudska stranka v svet zatrobila, je jalova. Kakor je v zadnjem podlistku »Slov. Naroda« L. C. izvrstno opisal gledajoče miši, tako smelo trdimo, da so že te miši naglodale stolček, na katerem sedi »vsegamogočni« vladar kranjski. Vse to bi bilo za nas še manj pomembno, ako bi ne imeli dokazov, da je stranka, katera si je napravila firmo »slovenska« ljudska stranka, narodnost postranska stvar! To, kar smo vedno trdili in kar so klerikalci vedno tajili, smo slišali iz ust pristnega klerikalca: »Kaj nam mar narod in narodnost, da le nasprotnik klerikalizma, narodnjak propade in mi na bojišču premaganega slovenskega naroda vladamo.« To naj si zapomni slovensko ljudstvo, posebno pa tistih 50.000 nezavednih volilcev — da so klerikalni volilci grobokopi slovenskega naroda — kojim bo vekomaj ostal kajnov madež! Tužna nam majka, ako ne pride kmalo rešitev, koje pričakujemo vsled doganih dejstev najnujnejše. Vam sinovom Štajerske in Koroške, koji se imate boriti za ohranitev naroda, naj ne bode Kranjska za vzgled, ker v tem vzgledu zrcali se le vaš pogin.

Velika železniška nesreča. Iz Krakova poročajo: Na železniški progi Lvov-Krakov je izbruhnil

na postaji Bela Dolina ogenj v osebnem vlaku, ki je vozil 800 ruskih delavcev. Enemu izmed delavcev je eksplodirala steklenica z bencinom. Nastal je požar, ki se je hitro razširil. Vlak so ustavili, ko je bil vlak že v plamenih in je ogenj švigal iz oken. Delavci so poskakali iz gorečega vlaka na drug tir, po katerem pa je privozil brzovlak, katerega strojevodja vsled megle ni videl, da tir ni prost. Brzovlak je zavozil med delavce. Dvajset delavcev je bilo ubitih, šestdeset pa težko ranjenih.

Zverinska mati. Pred kratkim je obolela pri sestniku Mayerju v Vilheringu 24 letna dekla Jol. Humerjeva. Zdravnik je konstatiral, da je bolezen posledica poroda in je hotel videti otroka. Humerjeva je priznala končno, da je pred kratkim porodila mrtvo dete in ga pokopala v gnojnici. Toda v gnojnici niso našli otroka. Končno je dekle priznalo, da je porodilo nepričakovano v hlevu in da je dalo mrtvega otroka svinjam v korito. Poleg korita so našli v stelji ostanke otrokovega trupla.

21 dni brez hrane. V Berlinu so aretirali bankirja Kargerja, ki je obdolžen raznih sleparij. Karger je začel v preiskovalnem zaporu stavkati na ta način, da ne sprejme nobene hrane in živi ob sami vodi, in sicer že več kot 21 dni. Spočetka so mislili, da dobiva Karger skrivaj jedila. Postavili so ga pod strogo nadzorstvo, ki je dognalo, da uživa mož, ki je poleg tega bolan, res samo vodo.

Siromašen kardinal. Kardinal Oreglia, ki je pred par tedni umrl, je zapustil svojim sorodnikom osem milijonov lir. Pravijo pa, da to ni mnogo, ker je kot kardinal dobival več nego 100.000 lir na leto, ne da bi kaj delal. Ker je bil zelo lakomen, je ves ta denar nalagal plodonosno, oziroma celo oderuško. Revežem ni zapustil ničesar. So pač »siromaki« ti kardinali!

LISTEK.

Mary E. Wilkins:

Dolga roka.

Detektivna novela. — Prevel — a.

(Ta povest je dobila I. ceno 400 L (8000 K) pri konkurzu, ki ga je razpisal l. 1894. newjorški »Bacheller Syndicat« za najboljšo detektivno povest.)

(Dalje.)

Peto poglavje.

Dokazi, drug za drugim.

V pondeljek zvečer. — Detektiv je prišel, kakor sem pričakovala. Bila sem pokonci, kakor hitro se je začelo daniti, in prišel je k meni po rosnem polju s Ciklopedijo pod pazduho. Vkradel se je od Phoebe Dolejeve pri zadnjih vratih.

Ukazal mi je, naj prinesem očetov samokres; potem mi je pomignil, naj grem z njim na zadnjo stran dvorišča.

»Sedaj ga izprožite!« mi je rekel, ko mi je potisnil samokres v roko. Kakor sem že omenila, je bil strel še vedno v njem.

»Vznemirila bom sosedo, sem odvrnila.

»Izprožite ga!« mi je ukazal.

Skušala sem to in sem pritisnila petelina, kolikor sem imela moči.

»Ne morem.«

»In vi ste vendar precej močna ženska, kajne?«

Rekla sem, da so me vsaj smatrali za tako. O, kolikokrat sem slišala praviti o moči mojih ubogih ženskih rok in o njih izurjenosti pri tem morilnem orožju!

Mr. Diks mi je vzel samokres in je malo stisnil petelina.

»Jaz bi ga lahko izprožil«, je omenil, »toda nočem. To bi vznemirilo sosedo.

»To je en dokaz več proti meni«, sem vzkliknila obupana. »Morilec je pokušal izprožiti samokres, pa ni imel za to dosti moči.«

»To je en dokaz več proti morilcu«, je popravil Mr. Diks.

Šla sva v hišo, kjer je dolgo in pozorno ogledoval mojo škatljo z najdenimi stvarmi. Ko si je ogledal prstan, me je vprašal, če je pri nas zlatar. Odvrnila sem mu, da ni in da tudi ni bil nikoli. Omenila pa sem mu, da je moj oče hodil po kupčiji najpogostejše v Acton, ki je oddaljen od nas deset milj.

Zelo vestno si je ogledal gumb, katerega sem našla v čumnatu, in nato me je prosil naj mu pokažem očetovo garderobo. Hitro jo je pogledal. Razun obleke, v kateri je bil oče pokopan, je visela še ena popolna obleka v omari v njegovi sobi. Razun tega sta visela tam dva površnika, star črn frak, par hlače in dvojje črnih telovnikov. Mr. Diks si je ogledal vse gumb. Niti eden ni manjkal.

V škrinji poleg kuhinje je visela še ena stara obleka. Tudi to je preiskal, in glej niti tam ni manjkal noben gumb.

»Kaj je delal vaš oče tisti dan, predno je umrl?« me je vprašal nato.

Po kratkem razmišljanju sem mu povedala, da je odvil nekaj pošiljatev, ki so prišle nanj iz Vermona in da je nato nekaj brskal zunaj na vrtu.

»In kaj je imel na sebi?«

»Mislim, da rujave hlače in črn telovnik. Suknje ni nikdar nosil pri delu.«

Mr. Diks se je hitro vrnil v očetovo spalnico k omari za obleko. Jaz sem mu sledila. Vzel

je od tam rujave hlače in črni telovnik in ju je zelo pozorno ogledoval.

„In kaj je nosil čez to obleko?“ me je vprašal detektiv.

„I, platnen predpasnik!“ sem odvrnila brez razmišljanja, zakaj zdelo se mi je, kakor da bi videla pred seboj očeta, ki gre na vrt v modrem platnenem predpasniku, do ram segajočem.

„In kje je?“

„Kaj ni v škrinji poleg kuhinje?“

„Ne.“

Vendar sva šla še enkrat pogledat v škrinjo; preiskala sva vso kuhinjo. Ko sva tam stala, je priskakljala tja mačka skozi odprtino v vratih, ki so mojila kuhinjo in kolarnico, in se je začela nama dobrikati okrog nog. Mr. Diks se je sklonil in jo je pogladil. Nato je skočil k vratom kolarnice, ki so bila zaprta s kljuko, odprl jih je in je šel ven. Jaz sem hotela iti za njim, toda pomignil mi je, naj le ostanem tam, kjer sem.

„Sicer ne gleda sem nobeno okno iz hiše mojih gospodinj“, je rekel, „toda lahko bi prišla katera izmed njih sem sko i zadnja vrata.“

Sledila sem mu. Šel je počasi po stezi, ki se je vila zadaj okrog naše hiše in ki je držala potem čez polje k ozadju hiše Phoebe Dolejeve. Vstavil se je, odlomil šipkovo vejico in je krenil z njo k staremu vodnjaku, kjer se je zopet ustavil. Ta vodnjak je bil že mnogo let brez vode in s kamenjem in grmičjem napolnjen. Nekaj desk je bilo položeno čezenj in dva ali trije veliki kamni so bili na njih, da bi ostale deske na svojem mestu.

Mr. Diks je vrgel pogled na zadnja vrata hiše Phoebe Dolejeve, pokleknil je, odvalil kamne, nato je odstranil deske in je začel gledati v vodnjak. Nagnil se je kolikor mogoče največ čez rob in je začel z roko loviti po vodnjaku. Po več brezuspešnih poskusih je vstal in se je vrnil k meni s prošnjo, naj mu prinesem solčnik z zakrivljenim ročajem ali kaj podobnega, s čemer bi mogel potegniti iz vodnjaka kaj lažjega.

Prinesla sem mu moj solčnik, katerega srebrni ročaj je bil lepo zakrivljen. Krenil je zopet k vodnjaku, pokleknil je, spustil solčnik v jamo in je potegnil iz nje z lahkoto, kar je ulovil. Nato mi je prinesel ono stvar.

„N omedlite“, je rekel in me je prijel za ramo.

In res, skoro bi bila omedlela, ko sem zagledala, kaj je prinesel. Bil je očetov prepasnik, ves s krvjo poškopljel!

Ozrla sem se na prepasnik in potem nanj. „Ne omedlite“, je rekel. „Na pravi sledi sva. Tu imate tudi oblačilo h kateremu spada najdeni gumb, — pogledajte, pogledjte!“ Pokazal je na mesto, kjer je gumb res manjkal. Nekaj belih nitij se je še držalo tam. Drug, najdenemu čisto podoben gumb, je bil ravno tako prišit z belo nitjo.

„Kaj naj to pomeni?“ sem zašepetala in sem komaj vlovila sapo. V glavi se mi je vrtelo.

„Takoj bova zvedela“, je odgovoril. Ozrl se je na svojo žepno uro. Nato je položil na tla groznji sveženj.

„Kaj neda, vi niste mogli razumeti, kako je mogel priti morilec k vam v hišo in oditi iz nje, ko so bila vendar vsa vrata od znotraj zaklenjena?“

„Tako je.“

„Dobro, jaz pojdem sedaj ven. Zaprite ta vrata za menoj s kljuko.“

Šel je ven z mojim solčnikom. Zaprla sem vrata s kljuko. V tem trenutku pa že vidim vrata v mačji odprtini dvignjena in njegovo roko in ramo vtaknjeno skozi odprtino. Skrivil je roko gori v smeri h kljuki, toda manjkalo mu je pol čevlja, da bi kljuko dosegel. Potegnil je roko nazaj, čez malo časa pa jo je zopet vtaknil, toda sedaj z mojim solčnikom. Z njegovo pomočjo je z lahkoto dosegel kljuko, katero je lahko dvignil. Nato jo je zopet dal na svoje mesto. To pa ni šlo tako lahko. Moral se je dolgo truditi. Slednjič se mu je to vendar posrečilo; nato je vrata vnovič odprl in je prišel k meni.

„Tako je to bilo!“ je rekel.

„Ne, tako to ni bilo“, sem ngovarjala. „Noben človek ne bi mogel imeti po takem d janin toliko potrpežljivosti, da bi na ta način zaprl vrata za seboj.“

„Prosim stegnite vašo roko.“

Ubogala sem. Ozrl se je na mojo roko, potem na svojo.

„Ali imate doma kako mero?“

Prinesla sem mu jo iz svoje šivalne košarice. Zmeril je najprej mojo roko, potem svojo in slednjič razdaljo od mačkine odprtine do kljuke.

„Imam za vas dve nalogi za danes in jutri“, je rekel nato. „Te dni ne bom mogel priti sem, kvečjemu za trenček. Poiščite vsa stara pisma vašega očeta in jih preberite. Dalje poiščite moža ali ženo v tej vasi, katera roka bi bila šest palcev daljša od vaše. Sedaj moram domov, sicer bi me lahko moja gospodinja iskala.“

Šel je skozi celo hišo k pročelnim vratom, razgledal se je na vse strani, če ga kdo ne opazuje, nato je stopil na cesto in je šel po nji s Ciklopedijo pod pazduho.

Po njegovem odhodu sem si skuhala skodelico kave in sem se nato lotila dela po njegovih „instrukcijah“. Celo dopoldne sem brala stara pisma. Cele kupe sem jih našla v zabojih na podstrešju, nekaj jih je bilo tudi v očetovi miznici.

Izbrala sem izmed njih nekatere, da jih predložim Mr. Diksu. Eno izmed njih govori v očetovi epistoli v očetovi mladosti, za katero pa se je najbrže že davno prenehal zanimati. To pismo je bilo shranjeno po njegovem priljubljenem načinu — bilo je namreč prilepljeno spodaj k miznemu pokrovu. Pisala ga je pred štiridesetimi leti roka Marije Woodsove — dve leti pred očetovo poroko, — in dala mu je v njem „košarico“. Pisano je bilo v umetnem slogu one dobe, očitvidno je bilo prepisano iz kakih „Ljubimskih pisem“.

Moj oče je najbrže ljubil Marijo Woodsovo tako goreče, kakor ljubim jaz Henryja, ker je tako skrbno spravljal cela leta taka pisma. Menila sem, da je ljubil mojo mater. Zdelo se mi je, da jo ima rad tako, kakor ljubijo drugi možje svoje žene, da sem se pogosto sama sebe spraševala, če bodeva midva, to je Henry in jaz, tako popolnoma harmonirala med seboj.

Marija Woodsova je bila v mladosti gotovo krasna kakor angelj. Moja mati ni bila lepa; bila je namreč zelo močna in životna, in ljudje mislim, so jo sumili, da lena in neumna. Toda ona je bila pridna žena in je skušala zadostiti svojim dolžnostim.

V torek zvečer. — Danes na večer se mi je nudila prva priložnost, da napravim drugo nalogo, ki mi jo je naložil Mr. Diks. Najpripravnejši kraj za primerjanje rok se mi je zdela hiša molitve. Po vasi vendar nisem mogla hoditi z mero v roki in vstavljati ljudi, da bi jim zmerila roke. Nihče ne ve, kako sem se bala iti k zbornu, vendar sem šla tja; drugače pa se nisem brigala za obraze svojih sosedov, ampak za njihove roke.

Zasledila sem to, kar je želel od mene Mr. Diks; toda moje odkritje ne more najini stvari prav nič pomagati in drugače bi ga lahko napravil tudi sam. Roke Phoebe Dolejeve so celih sedem palcev daljše od mojih. Nikdar pred tem se nisem za to zmenila, in vendar ima nenavadno dolge roke. Toda čemu naj bi bila Phoebe Dolejeva odprla ona vrata?

Opravila je pobožnost — krasno pobožnost. Jaz sama sem bila od njenih besed okrepcana. Govorila je o božji ljubezni do nas v vseh križih in težavah življenja in o tem, kako je Njegova pomoč najbližja, kadar je naša beda največja.

Ko smo odhajali iz zborovalnice, sem slišala nekaj oseb govoriti o Mr. Diksu in o njegovi svetopisemski Ciklopediji. Menili so, da študira bogoslovje in da si skuša s prodajo knjig pridobiti potreben denar za študije.

Marija Woodsova ni bila na zbornu. Mnogi so vprašali Phoebo, kako ji je in ona je odgovorila: „Ne posebno dobro.“

Precej pozno je že. Misli la sem, da pride danes Mr. Diks ponoči k meni, toda ni ga bilo tu.

V sredo. — Sama ne morem tega verovati kar hočem tu napisati. Zdi se, da vse najino raziskavanje kaže na eno osebo in ta oseba... To je neverjetno! Nočem verjeti tega. Mr. Diks je prišel kakor oni dan zaran k meni. Pokazala sem mu pismo Marije Woodsove. On pa mi je povedal, da je bil v Actonu in da je tam poiskal onega zlatarja, ki je vrezal poslednji datum v prstan tako pred šestimi tedni pred očetovo smrtjo.

„Nočem biti grob, toda vaš oče se je menil zopet oženiti“, je rekel Mr. Diks.

„Ne vem, da bi bil hodil od materine smrti h kaki ženski“, sem protestirala.

„In vendar se je pripravlj al k ženitvi“, je ostal Mr. Diks pri svojem.

„In kdo je bila ta žena?“

Pokazal ie na pismo v moji roki.

„Marija Woodsova?“

Pritrdil je.

Pogledala sem ga vsa — omamljena. Kaj takega mi ni prišlo niti v sanjah na misel.

Vzel je iz žepa kuverto in je potegnil iz nje karton, lepo ovit z modrimi in rujavimi nitmi.

„Poglejte prosim na niti, katere ste našla“, je rekel Mr. Diks.

Prinesla sem škatljico in primerjala sva. Imel je nekoliko vzorcev modre šivalne svile in rujave bombaževine, in glejte čisto podobne so bile mojim!

„Kje ste jih našli?“ sem vprašala.

„Med odpadki svoje gospodinjje.“

Izbrnila sem nanj oči.

„Kaj to pomeni?“ sem zajecjlala.

„No, kaj mislite?“

„To ni mogoče!“

Šesto Poglavje.

Pojasnilo.

Dalje v sredo. — Ko mi je Mr. Diks povedal tako absurdno možnost, da je Phoebe Dolejeva izvršila umor, sva sedela v kuhinji. On je sedel pri mizi, položil je nanjo polo papirja in je začel pisati. Kar je napisal, imam pred seboj.

„Prvič — je rekel Mr. Diks in je pisal tako hitro kakor je zgovoril. „Čegave roke so tako dolge, da bi lahko odprle gotova vrata te hiše od znanje strani? — Phoebe Dolejeva.“

„Drugič. — Kdo ima v svoji košarici za odpadke kosce istih nitij in bomb. žavine, kakršne ste našli vi na tleh vaše sobe za goste, kamor ona — po vašem mnenju — ni vstopila? — Phoebe Dolejeva.“

VABILO NA

DOMAČI PLES

ki se vrši

**v soboto, dne 3. januarja 1914
v gostilni „Pleterski“ na Bregu
pri Celju.**

Začetek ob 8. uri.

Vstopnina 40 vin.

Za obilen obisk se priporočata

460

Egid in Minka Vihar.

Tretjič. — Kdo se je najbolj zanimal za vašo zeleno svilen obleko, s krvjo oškropljeno, da jo je prebarval? Phoebe Dolejeva.“

„Četrtrič. — Kdo je bil prijet na laži, ko je skušal zvaliti krivdo zločina na nedolžnega moža? — Phoebe Dolejeva.“

Mr. Diks se je ozrl name. Pomislila sem.

„To ne dokazuje ničesar“, sem rekla. „Tu manjka motiv, vsled katerega bi umor izvršila.“

„Ta motiv je tu.“

„In kak?“

„Marija Woodsova vam ga popoldne pojasni.“

Nato je začel zopet pisati.

„Peti. — Koga se je videlo, kako je vrgel nekaj sveženj doli v stari vodnjak za hišo Martina Fairbanksa ob eni uri zjutraj? — Phoebe Dolejeva.“

„Vi-vi-videl da je kdo?“ sem zajecjlala.

Mr. Diks je pritrdil. Nato je pisal naprej.

„Šestič. — Komu je bilo silno mar za dolgoletno skupno življenje? — Phoebe Dolejevi.“

Mr. Diks je odložil pero in se je vnovič ozrl name.

„No, kaj hočete še zavračati?“ je vprašal.

„To je popolnoma nemogoče.“

„Zakaj pa?“

„To je žena.“

„Mož bi lahko sprožil oni samokres, katerega je ona skušala sprožiti.“

„K temu bi bilo potreba moške moči, da bi umorila človeka z ono vrsto orožja, katero se je rabilo“, sem ngovarjala dalje.

„Ne, tega bi ne bilo potreba. Za tak udarec ni treba posebne moči.“

„Toda to je žena!“

„Zločin ne pozna spola!“

„Toda to je dobra žena — član cerkvenega zbora. Včeraj popoldne sem jo slišala moliti. Tega ni v značaju.“

„Niti vam, niti meni, niti komu drugemu izmed ljudij ni dano vedeti, kaj je v značaju ali kaj ni“, je odvrnil Mr. Diks.

Vstal je in se je oddaljil. Jaz sem mogla samo strmeti za njim v polmraku.

Popoldne je prišla k nam Marija Woodsova, porabivši Phoebeino odsotnost. Marija se je v teh poslednjih tednih postarala za deset let. Njeni lasje so beli, obraz upadel in brez barve.

„Ali bi mi ne darovali oni prstan, katerega sem dobila od njega pred štiridesetimi leti?“ je zajecjlala.

Dala sem ji ga. Poljubila ga je in plakala kakor majhen otrok.

„Tedad me je Phoebe pripravila obenj“, je ihtela, „toda topot mi ga ne vzame.“

In Marija je začela med grenkimi solzami pripovedovati historijo svoje dolgoletne podločnosti Phoebe Dolejevi ker mirna, otroška duša je bila popolnoma in vedno pod vplivom, onega drugega, močnega značaja. Njena podločnost se je datirala že iz let pred prvotno ponudbo, katero ji je stavil moj oče; Phoebe je namreč obljubila, še predno se je cn v Marijo zaljubil in ona v njega, da se ne bo možila. In Phoebe je bila, ki jo je pregovorila — predstavljajoč ji, da je vsled te slavne obljube vezana, — da je odpisala očetu ono pismo, v katerem je njegovo ponudbo odvrnila in mu prstan vrnila.

„Toda vkljub vsemu temu bi se bila vzela, ako bi ne bil umrl“, je rekla. „Hotel mi je dati prstan, dal je s tega vzroka vrezati vanj drugi datum. Tako srečna bi bila!“

Stresla se je in me je gledala s prestrašenim izrazom na obličju.

„Kaj je delala ono noč Phoebe Dolejeva na zadnji strani vašega dvorišča ob eni uri?“ je kriknila.

„Kaj mislite s tem?“ sem vprašala.

„Videla sem, kako je Phoebe šla skozi zadnja vrata vaše kolarnice v oni noči ob eni uri. Nesla je v naročju sveženj. Ša je po stezi do starega vodnjaka, nato se je pripogaila in zdelo se mi je, da nekaj brska.“

Steckenpferd - lilijno - mlečno milo

Bergmann & Co., Deč in n. L (Tetschen a. E.)

ostane slejkoprej nedoseženo v učinku zoper pege ter pri umnem negovanju kože in lepote, kar je z dnevno prihajajočimi priznanji nepobitno dokazano. Po 80 v se dobi v lekarnah, drogerijah, parfimerijah itd. — Istotako izborna je Bergmannova lilijna krema „Mamera“ za ohranjenje nežnih ženskih rok; v tabah po 70 v se dobi povsod. 147 50-82

Izboren dolenski

cvíček

dobi se samo v gostilni

**„Pleterski“
na Bregu pri Celju.**

Ko je vstala, ni imela več svežnja. Opazovala sem jo iz naših zadnjih vrat. Zdelo se mi je, kakor da bi jo slišala oditi pred kratkim časom ven, šla sem doli in sem našla zadnja vrata odprta. Ko sem opazila, da je krenila na polje, sem hitro skočila proč in stekla gori v svojo sobo. Kmalu po tem sem jo slišala stopiti na dvorišče in črpati vodo. Spala je doli. Kaj je neki delala ono noč na vašem dvorišču?

„Morate jo vprašati“, sem odgovorila. Čutila sem, kako mi kri zaostaja v žilah.

„Bojim se“, je zastokala Marija Woodsova. „V poslednjem času je zelo čudna. Rajši bi imela, da bi se oni kolporter nastanil pri vas.“

Približno eno uro nato je šla Marija Woodsova domov. Dala sem ji trak, na katerega je privezala očetov prstan in ga dala v nedrje... Toda še sedaj ne morem verovati.

V četrtek. — Vsega je konec, Phoebe Dolejeva je vse priznala!

Še sedaj ne vem, kako je Mr. Diks to dognal, — kako jo je obdolžil njenega zločina. Po zajutruku sem jih videla iti po polju; Phoebe je šla prva, korakala je kakor mož, Mr. Diks je šel za njo in uboga stara ljubica mojega očeta je stopicala zadnja in je držala robec na očeh. Ravno v onem trenutku, ko sem jih opazovala, je v hiši zazvonilo. Ko sem odprla, sem zagledala tam gručo ljudi; na čelu jim je bil nadšerif. Vdrli so v sobo za goste ravno takrat, ko je planila tja Phoebe Dolejeva z Mr. Diksom in Marijo Woodsovo.

(Konec prihodnjic.)

Pisma Komarovega Mihaleka s Hude lukje.

Lübl gospot tan pr Narodnen Listi!

Tisto se še vendar spotite, dere sen Van pisa, kak sen se pr Türkih bežanja včija. Kak domu priden, sen nenok lotmerške freterane vküp zezva, ka bi jin pokaza, ka sen ne tak nor, ka si ncbi nič zapuna, tak kak kamenski Ficko, ge more v posojilnici za sakšo kruno ekstra cinš račüniti. Dere sen jin ali toto bežanje koza, sen se zlo vküp vzecja, ka bi ja vidli, keko mi je bežanja v nogah ostalo, te pa sen namesto do noršinskega Vapotiča, tan so mi namenili za novik por litrov vina pločati, Verži odbeža. Preveč sen si silo dela, tak ka se mi je jezik doj po prusliki obesa. Ena tetica Veržeh pa so mi zavečjo most na šijak prvezali, te pa mi je jezik tak po malen nazoj potegnolo. Preci dugo ali je to trpelo — vete jezik man že takši, ka ne gren s kerin šte jüncon mejat — samo novega sen le dosta zveda.

Enok so veržensken kloštri zenega Vogra hujdiča natirovali, pa se jih je nič ne straša. Totege hurmoka so potli nad Lotmerk domu gnali. Te bi pre mogli viditi kak so naši Lotmeržanje skokali. Vrbjakov Dori se je krega: »Kak vragi morete totega norloka f Lotmerk prignati, se pa vidite ka mammo f Lotmerki že prek prokletu preveč trotnof, tak ka pameten človik najč več v gemeindeausšus ne pride.«

Dere so bli to enok škof Veržej, ka so pr kloštri nekaj žegnovali, ba tan na ploci tudi en ringlšpilar. Vete siromak si tudi more peneze slüžiti.

Lotmerški kaplan Rajstajfel ali kak se piše, pa se je boja, ka bi te lidje premalo na ofer dali, paj leta od enega do ovega po Veržeh, ka bi ringlšpilara nagnali. Sakrmenski fašjok, najč siromaki totih por krajcarof ne prvošči ali pa se je vendar trošta, ka ta škofon po veržensken ploci čardaš plesala, te pa bi jima ringlšpil na poti bija.

Škof je tišti den že vendar hūdo predga, da je ena Vogrica vlin s cirkvi prišla, pa se je potožila: »Aj, vūje je le blaženo, notri paj san vrag.«

Križofski fajmošter ma pre zajcno puco farofi, ka de pre tūdi čūdeže delala, tak kak negi na Krajnsken, gi je ena baba telečjo krš švicala, tota pa de vendar svinsko — se do zaj skoro mesorih.

Zaj sen že po tak vmaaj, ka bi lahko za ministra ša. Kaj vi rečete, e bi jaz lahko priša v ministerstvo, tak kak Frgoč, ali kak se deno ovi piše, ge nameni s Srbijoj kšefte delati. Prmojoj dūši, teko ven kak un, se sen že večkrat v Lotmerki na kvotrnih sejih bija, pa sen vida kak so babe lūkec odovale.

Lotmerški Nemci, so letos na Martinovo namesto gosek pre kovrane jeli, to so pre bole nemški ftiči, pa bole fol so.

Drgoč bon Van že te po pisa, če me nede vogrski betek ima — vete ovo je fse zdravo, samo tišto ka z rokavof viši je za nič.

Če te za fašenk še kaj vīna meli — tišti je pre dober za fse betege, pošlite ga Vašemi

Komarovei Mihaleki.

Loterijske številke.

Dunaj, dne, 20. dec. 1913: 80, 84, 45, 78, 64

Kdor mnogo sedi,

mora skrbeti za dobro prebavo!

Domače sredstvo, ki se izdeluje iz najboljših in dobro učinkovitih zdravilnih zelišč kar najskrbneje, ki vzbuja tek, pospešuje prebavo in pa čisti čreva, odpravlja posledice nezmerne življenja, napačne hrane, prehlajenja, sedečega življenja in zaprtja, napenjanja, krčev, je

Dr. ROSA balzam

za želodec

Glavna zaloga: Lekarna

B. FRAGNER, c. in kr. dvorni zalažnik

„Pri črnem orlu“, PRAGA, Mala strana 203.

Se razpošilja dnevno, ogel Nerudove ul.

I cela steklenica 2 K, polovica 1 K.

Po pošti se pošilja proti povzetju ena mala steklenica za K 1.50, velika K 2.80, za K 4.70 se pošilja dve veliki, za K 8. štiri velike in za K 22. — 14 velikih steklenic na vse postaje avstro-ogrsko monarhije.

Zaloga v vseh avstro-ogr. sk. lekarnah, VARILLO! Vsi deli embalaže nosijo to postavno zavarovno znamko.

V boji proti katarom

se rabi vedno

THYMOMEL SCILLAE

(Besedilo zavarovano.) Vpliva na ustne in dihalne dele telesa, odpravlja kašelj, lahkega in oslovskega, varuje pri boleznih v d. halih, odpravlja težko dihanje in je za otroke in odrasle enake vrednosti. Zdravniške autoriete ga priporočajo, ima prijeten okus. I steklenica 2 K 20 v. Pošlje se po pošti proti plačilu naprej za K 2.90 I steklenica, z K 7. — 3, za K 20. — pa 10 steklenic franko. Ne dajte si drugit slabih sredstev vsiliti!

B. FRAGNER, lekarnar,

c. in kr. dvorni zalažnik PRAGA III., št. 203

Poslano.*

Za spomladansko zdravljenje

Harbabnyjev sestavljeni

Sarsaparila - sirup.

Že 42 let v rabi, zdravniško preskušani in priporočeni. Vpliva s pospešenjem snovne menjave **kričistilno**, odstranja zaprtost. Najboljše sredstvo zoper **zaprtje, izpuščaje na koži, hemoroide, debelost**. Cena 1 steklenici K 1.70, po pošti 40 v več za zavoj. — Edino pristen z zgornjo varstveno znamko. — Izdeluje in ima v glavni zalogi edino:

Dr. Hellmann, lekarna „zur Barmherzigkeit“

Dunaj VII., Kaiserstr. 73. — 75. 163 26-13

Se dobi skoro v vseh večjih lekarnah. — Po pošti se pošilja vsak dan.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

G. T. W., Gradec: Vaš dopis prejel in ga nekoliko spremenil. Kar se tiče Vaše osebne zadeve, bi bilo boljše »poslano«. Prav hvaležen sem Vam za zanimanje, ki ga kažete za naš list: veselilo me bo, če me obiščete. — **Artiče**: Hvala, prosim več sodelovanja, od tam nimamo nič dopisov. Četudi imate trdo roko kot pravite, pa bo že šlo! — **Ptuj**: Dopis priobčil. Prosim še kaj novic! Saj se vedno primeri kaka nesreča, kdo umrje ali kaj družega; novice nam pridobivajo vedno nove naročnike. — **Št. Jur ob J. ž.**: Prisrčna hvala, se še priporočam! — **Ormož**: Mi je zelo žal, bilo je tudi za »Slov. Nar.« že prepozno. — **Velika Nedelja**: Vaš »Tuna je zej ali te tudi na vrsto priša«. Prosim lepo novic! In pošljite naslovov za nove naročnike! — **Bezo- vica**: Pošljite kaj novic in imen za naročnike. Dopis je prav dober! — **Kranj**: Pišite, prosim, pa ne toliko politično, bolj dobrodošli so nam dopisi iz kmečkega življenja. — **Sv. Štefan pri Šmarju**: Veseli me, da se kot ženska zanimate za naš list, samo da je bil dopis preošeben. Prosim, kaj drugega. — **Sv. Štefan pri Šmarju**: Kratak opis Vaše fare dobrodošel. Oglasite se kaj! — **Sv. Andraž v Slov. gor.** Kaj drugega! Samo napadi na klerikalno društvo ne izdajo, treba je treba delati za našega, pridobivati člane, širiti časopise. Le organizacija in močno časopisje vede do zmage. Na Kranjskem so naprednjaki na kmetih propadli, ker so jih klerikalci s številom močnih društev in časopisov prehiteli, dasi so imeli naprednjaki s svojo politiko prav in ne klerikalci. Zdravi in pišite še kaj! — **Sv. Bol-fenk**: Nič novic?

Ženitna ponudba.

Intelligenten ekonom, prijetne zunajnosti, z gotovino, vešč tati trgovine, se želi priženiti h kaki trgovini ali gostilni z zemljiščem, vzame tudi vdovo brez otrok. Le resne ponudbe s sliko, katera se takoj vrne, blagovoliijo naj se poslati pod šifro „arečna bodočnost 26“ na uredništvo tega lista. Tajnost zjamčena. 684 2-1

Mala oznanila.

Vsaka masno tiskana beseda stane 10 vin., navadno tiskane pa po 6 vin. Znesek se mora vpslati vnaprej, ker se sicer inserat ne priobči.

Posestvo se prodaja

v Ojstriški vesi pri St. Jurju ob Taborn (Ocvirkovo). — Obsega 13 orolovnjiv. gozda, travnikov, dalje je zraven mlin in žaga. Hša je zidana, zraven so vsa gospodarska poslopja. Sadnega vrta so 3 orali, hmelja čez 2000 štang. Cena 30.000 K z vsemi premičninami in pohištvo vred, 8.000 K lahko obleži. 665 3-2

! 500 kron !

vain plačam, ako moje „Ria-balzam“ ne odstrani kurjih oces, bradavice, trde kože v 3 dneh brez bolečin. Cena škatlice z garancijskim pismom 1 K. Kemeňy, Košice (Kaschau) I. poštni predal 12/227, Ogrsko

Širite

Narodni List!

Pevci, župniki, učitelji o sirolinu „Roche“

pri obolenju dihal:

K. S. dvorni operni pevec H., D.
Močno sem kašljal in po naročilu g. dr. S. sem rabil sirolin „Roche“. — Uspeh je bil sijajen.

Župnik R. Sp. v W. (Alzaško).

Trpel sem na močnem in trdovratnem katarju v krhlju sirolin „Roche“ je vplival takoj z uspehom. Ta izdelek dviga tudi tek.

Pri influenci, astmi, pljučnih boleznih je sirolin „Roche“ nenadomestljivo domače sredstvo z okrepljujočim učinkom na pljuča in celi organi. Z m. Sirolin „Roche“ tek ne izvstno in je potrebno pri ravnanju za obrambo na zdravljenja. Vse lekarne imajo sirolin „Roche“ v zalogi po 4 K izvirni zavoj.

Učitelj A. Sch. v Kolinu-L.

Moj bronhijalni katar je bil c sirolinom „Roche“ jako hitro odet-anjenj ozdravil sem, čim sem pričel to zdravilo jemati.

Pevec H. B. v Čurihu.

Sirolin „Roche“ mi služi prav dobro že delj ko leto dni. Njegove uspehe bom opisal v strokovnem listu „Nova pot“.

Učenec

iz dobre hiše in samo z dobrimi spričevali se takoj sprejme v manufakturni trgovini

R. Stermecki v Celju.

679 2-1

Zajčje kože

lisičje, kunine, diharjeve itd., itd. kapi po najvišjih cenah

Maks Stössl, Celje,
Graška cesta 23. 678 2-1

2 galanterista

dobre moči, katerih eden bi imel veselje do potovanja in

1 konforistinja

vešča slovenske in nemške korespondence se sprejmejo pod dobrimi pogoji takoj, eventuelno s 1. februarjem. — Ponudbe se sprejemajo do 1. januarja 1914 pod **A. K.** na upravništvo „Narodnega Lista“. 681 2-1

Kmetija

pri Celju, z 10 orali njiv in travnikov, 4 orali gozda, enonadstropno hišo, dobro zidanimi hlevi, in drugimi gospodarskimi poslopji se prodaja. Cena 14.000 kron. En del lahko obleži. Pojasnila daje kupcem brezplačno uprava „Realitätenmarkt“, Gradec, Hamerlinggasse 6 (3 265). 686 1

Tržka občina Vuzenica

razpisuje do 1. januarja 1914

službo občinskega tajnika, redarja in mesoogleda

z letno plačo 600 kron. Prednost imajo penzionirani orožniki (samski). Reflektanti, ki morajo biti večji slovenskega in nemškega jezika, naj se obračajo radi oddaje te službe direktno na županstvo v Vuzenici.

685 2-1 Občinski urad v Vuzenici.

NAZNANILO.

Podpisani si usojam slavnemu občinstvu vljudno naznaniti, da bom s 1. januarjem 1914. torej na **Novega leta dan prevzel** od g. Henrika Primusa v Arclinu pri Vojniku

kupljeno trgovino z mešanim blagom in gostilno

katero bom od istega dne naprej vodil pod svojim imenom. — Posebno opozarjam na to da bom založil trgovino s popolnoma svežim blagom ter se bom potrudil v vsakem oziru z dobro postrežbo in najnižjimi cenami pridobiti zaupanje cenjenih odjemalcev.

Dovolim si tudi omeniti, da bom točil v gostilni vedno najboljša pristna vina in se slav. občinstvu tople priporočam

680 2-1 z velespoštovanjem

Josip Delakorda.

Pozor!

Kdor hoče priti poceni v Ameriko, naj se obrne zaupno na mene. Vsakomur dam natančna pojasnila 187 -39

A. Gruden, Geestmünde (Bremerhaven)

Tehnični učni zavod

Podmokli (Bodenbach) na Labi.

Izobrazba bodočih inženirjev, arhitektov, tehnikov, kemikov. 585 26 -5

Nekaj za kovače in ključavničarje!

Do 700 meceljnev dobro zganega bukovega in smrekovega oglja dobi se v Zaloki pri Belih vedah, mecelj po 40 vinarjev na lico mesta. — Odjemalci naj se zgledajo pri **g. Matiji Goričarju**, stavbenemu podjetniku v Mozirju. 672 3-2

Blagajničarko

eventuelno **prodajalko** se sprejme v manufakturni trgovini 669 2-2

R. Stermecki, Celje.

175 -38

Nova, stara

vina in droženko

lastnega pridelka prodaja v poljubni množini

Fr. Ferlinc v Šmarji pri Jelšah.

Dobroznani ostanki

razpošiljajo se samo do 31. decembra, potem se dobe šele meseca maja. 627 -6

40 metrov izvrstnih ostankov za obleke K 20'—
30 metrov modernih ostankov za kostume „ 18'—
1 komad 23 m platna za perilo „ 12'—
10 komadov velikih flanelastih robcev „ 5'—
1 ducat težkih obrisač „ 4'80
5 komadov prima prtličev, širokih „ 10'—

Adolf Zucker, Pizeň št. 516 (Češko).

Največja tkalnica na zapadnem Češkem. Razpošilja se proti povzetju, kar ne ogaja se vzame nazaj. Vzorci se ne dobe. Mojl dobro znani ostanki obstoje iz modernega blaga v večjih kosih.

Grand prix z svetovne razstave v Parizu 1900.

Kwizdov restitucijski fluid.

Pristen le z zraven stoječo znamko. Se dobi v vseh lekarnah in drogerijah. Ilustrovani ceniki gratis in franko. Pošilja vsak dan glavna založba: **Fr. Joh. Kwizda**, c. kr. avstr.-ogr. kr. rumunski in kralj. boğarski dvorni založnik, okrožni lekarnar, Korneuburg pri Dunaju. 157 20-15

Voda za umivanje konj. Cena 1 steklenici K 2'80.

Nad 60 let v dvornih konjušnicah v rabi za krepljenje po velikih naporih, pri otprnelosti kit itd., usposablja konja za borne uspehev trainingu.

Jabolka

od 10 kg naprej po 16—40 vin. kg razpošilja po povzetju

Andrej Oset, posestnik, Tolsti vrh
pošta Guštanj, Koroško. 675 3-2

Čevlje

promenadne, lovske, telovadne, platininske in sploh vse vrste izdeluje

Adolf Bursik v Celju

Cene zmerne. Postrežba točna

Bratje Slovenci,

kupujte kanafase, platno za vsake vrste perilo, blago za obleke, barvano platno, druke le pri češki firmi

Jaroslav Kocián, tkalnica
Cervený Kostelec, Češko.

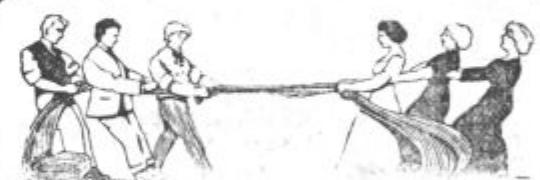
40 metrov ostankov kanafasa, blaga za obrisače, platna ali draka pošiljam za K 24'— proti poštnemu povzetju. 413 -22

Prva slovska izdelovalnica mostnih, živinskih in drugih tehtnic za trgovino in obrt. Stavbeno in umetno ključavničarstvo

IVAN REBEK

Celje, Poljeka ulica št. 14
priporoča svoje tehtnice. Ceniki na razpolago brezplačno in franko. 340

Sprejem tudi vsakovrstna popravila tehtnic in utež.

Najboljše in najmoderneje sukno za moške in voleno za ženske obleke razpošilja najceneje

Jugoslovanska **R. Stermecki, Celje** št. 303

Vzorci in cenik čez tisoč stvari s slikami poštne prosto

Vedno

najnovejša zaloge manufakturnega in modnega blaga. Bogata zaloge gotovega ženskega, moškega in otročjega perila, steznikov, predpasnikov itd., vse je v moderni krojih. — Vsakovrstne moderne garniture, preproge, zastori in odeje. — Vs to se kupuje najcenejše pri znani tvrdki

77 49-48

Karol Vanič

Narodni dom - CELJE - Narodni dom

Postrežba točna in so. idna!

Vzorci na razpolago.

SLIKAR IN PLESKAR

prevzame vsa dela dekoracijske, slikarske in pleskarske stroke, katera izvršuje solidno in po najnižjih cenah.

MIHAEL DOBRAVC, Celje

46

Gosposka ulica šte. 2.

51-50

Slovenci! Nikar tujcem svoj denar!

Priporoča se Vam v nakup

R. Salmič, Celje

Narodni dom.

To je največja in najcenejša razpošiljalnica pravih švicarskih ur, zlatnine, srebrnine in optike. 68 50-49

Zahtevajte cenike! Zastonj in poštne prosto!

Opomba: Blago tvrdke **R. Salmič** je najbolj pripoznano po celem svetu.

Slikar in pleskar

prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela kakor slikanje sob, cerkev, gledaliških odrov, črkoslikarstvo na steklo, les itd. — Zmerne cene. — Priporoča se za obilna naročila. Svojiksvojim!

Viktor Bevc, Celje

76 Graška cesta št. 43. 49-49

Franc Strupi

Celje, Graška cesta

priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana, svetilk, raznovrstnih šip itd. Najnižje cene.

Prevzete vse steklarskih del!

Na debelo! Na drobno!

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivga, dobrega, puljenega 2 K, bolj- tega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velefinnega,

snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivga 6 K; 7 K; belega, snega 10 K, naj- snejši prani puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg. 896 dobi franko. 50-22

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali ru- menega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka, s 2 zglavnikoma, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen s novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 3 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice 200 cm dolge, 140 cm široke K 13-; K 14-70, K 17-80 in K 21-; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4-50, K 5-20, K 5-70; podpernica iz močnega rižastega gradina, 180 cm dolga, 116 cm široka, K 12-80, K 14-80. Razpoš- ljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovo- ljeno je zamenjati, za neugajajoče se povrne denar.

S. Benisch v Dešenici, šte. 773 Češko.

Bogato ilustrirani ceniki zastoni in franko.

Zapomnite si sliko in ime svalčičnega papirja

„Ottoman“

ker se hoče s ponaredbami konzumenta zapeljati.

10 a

Trgovina s špecerijskim blagom

Točna in solidna postrežba!

Trgovina z moko in de- želnimi pridelki

Priporočam bogato za- loženo zalogo svežih rozin, cveb, lešnikov, mandeljnov, citronad in cedri.

J. Ravnikar
Celje
Graška cesta 21

Zaloga božičnih okras- kov za drevesca in različne kandite, kakor tudi fino čokolado in kakao.

Vedno svežo žgana kava.

Na drobno in na debelo.

Zaloga rud- ninskih vod.

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda!

Za božično in no- voletno sezono

priporočamo trgovcem v nakup:

Božičnih okrasov
Svilnatega papirja v vseh barvah
Kreppapirja v vseh barvah
Barv. papir na 1 stran v vseh barvah
Zlati in srebrni papir
Sveče za drevo

Cvetje za rože
Žica
Zlata pena
J.slice izgotovljene
Podobe za jaslice
Rutke
Čarobne svečice

Božične in novoletne dopisnice kakor tudi Na debelo. druga vrste po izredno nizkih cenah. Na drobno.

ZVEZNA TISKARNA V CELJU.

Brzojavni naslov:
Zvezna tiskarna Celje.

Tiskovine v moderni obliki so dandanes, kakor znano, potreba vsakega podjetja, ki hoče uspešno delovati, kajti tiskovine brez učinka romajo na- vadno vsled pomanjkanja časa neprečitane v koš. Sleherni, ki to upošteva in deluje v tem smislu, zamore vsak čas računati na dosežen uspeh, ker se prejemu vsili nehoti prepričanje, da deluje z vzornim podjetjem, katero se potrudi v vsakem oziru izvršiti naročilo skrajno natančno in z namenu potrebnim učinkom. Zavod, ustrezajoč vsem zahtevam na polju moderne tiskarske tehnike, je Zvezna tiskarna v Celju, Schillerjeva cesta šte. 3. Založena z modernimi črkami in okraski, kakor tudi opremljena z brzotisnimi stroji najnovejše konstrukcije in zlagalnimi pristroji je v po- ložaju v polni meri zadovoljiti svoje cenjene stranke. — Cene nizke.

Čekovni račun pri c. kr. poštni hraniln. št. 75.922.

Lastna knjigoveznica.

LASTNI DOM

registrovana stavbena in stanovanjska zadruga z omejeno zavezo V GABERJU PRI CELJU

sprejema vloge od svojih članov, ki na- meravajo zidati hiše in jih obrestuje po

pet od sto 5%

Zadruga ima v Gaberju tik Celja 28 lepih stavbenih prostorov na razpolago. Na teh stavi svojim zadr. hiše, ako vplačajo v gotovini vsaj 30% vrednosti projekt stavbe.

86 49-49

Pisarna je v Celju, Rotovška ulica št. 12

Avstr. poštne hranilnice račun šte. 54.366.

Urađuje se vsak če- trtek od 9. - 12. ure, vsako nedeljo in pra- znik od 9. - 11. ure XXX dopoldne. XXX

Južnoštajerska hranilnica v Celju

v Narodnem domu.

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4 1/2 % od dneva po vloži do dneva dviga ter pripisuje obresti vsakega pol leta b kapitala. — Rentni davek plačuje hranilnica sama ter ga ne odteguje vlagateljem. Za varnost vlog jamčijo okraj: Smarje, Šo-

stanj, Sevnica, Vransko in Gornji grad in rezervna zaklada, katera znakata že nad 350.000 K. Ker nima namena iskati dobička, zato razdeli znatne svote v obeko- vistne in dobrotelne namene za gori navedene okraje. 125 -45

Dosedaj je dovolila za dijaške ustanove 30.000 K, za napravo potov 5.000 K, različnim učnim zavodom in za ustanovitev slovenske obrtne strokovne šole 12.000 K, za podpore različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad 6.000 K, hranilnico ustanovivšim okrajem izplačalo okoli 45.000 K za dobrotelne namene, skupno tedaj nad 100.000 K. Sprejema tudi hranilne knjižice drugih, posebno ne- slovenskih denarnih zavodov in jih obrestuje, ne da bi se pretrgalo obrestovanje.